

[Poul Schlüter.]

blev runddelt her i salen i går eftermiddags, var knap ganske tørt for tryksværten. Alligevel har finansministeren på et meget sent tidspunkt besluttet sig for en tilføjelse; han har bebudet i sin skriftlige fremsættelsestale, at han under lovforslagets behandling vil stille ændringsforslag. Jeg forstår, at der må være tale om en beslutning, der er truffet i stor hast, og det skal jeg for så vidt ikke bebrejde finansministeren. Vi er i vor gruppe enige i nu at gennemføre den forhøjelse, finansministeren foreslår.

Finansministeren plejer at være hastig til at bebrejde andre det, om de ikke samtidig med fremsættelsen af et forslag måtte anvise dækning for dets udgifter; og vi skal vel se i øjnene, at der her er tale om en ændring, som medfører et provenutab for statskassen på omkring 125 mill. kr. Her er altså et problem, vi skal have løst, idet det finanslovsforslag, ministeren i går fremsatte, jo ikke tager hensyn til dette tab på omkring 125 mill. kr.

Lønmodtagerfradraget blev indført i 1951 og dengang sat til 300 kr.; året efter blev det forhøjet til 400 kr. Der er altså gået mange år, siden beløbet blev valgt, og jeg tror, alle i dag vil erkende — bør i alt fald erkende — at dette beløb må reguleres, også ud fra det synspunkt, at det vil medføre en lettelse for skattemyndighederne, idet der i dag foregår et stort kontrolarbejde, når lønmodtagere søger at dokumentere, at de har afholdt større udgifter end de 400 kr., som i dag er grænsen.

Adskillige andre forbedringer i ligningsloven kunne vi ønske os, men da ligningsloven skal færdigbehandles meget hurtigt, må vi afstå fra at foreslå dem.

Ændringen af lønmodtagerfradraget mener vi er teknisk gennemførlig på trods af det korte varsel; selvangivelserne er vel allerede trykt og bærer påtegning om det gamle beløb, men jeg går ud fra, at i tilfælde, hvor en lønmodtager ikke selv måtte være blevet opmærksom på, at man nu har fordoblet tallet, vil det være skattemyndighedernes pligt at rette fejltagelsen, således at ingen bliver ringere stillet, fordi man har været uopmærksom på den sene ændring.

Vi vil gerne være med til denne forhøjelse af lønmodtagerfradraget, og lad mig slutte med at sige, at vi også meget gerne vil bidrage

til, at finansministeren med dette forslag i år står fastere, end han gjorde i fjor.

Omman: Det er med dyb glæde, mit parti kan konstatere, at der nu er flertal for at gennemføre en reform af indkomstbeskatningen efter de hovedlinjer, socialistisk folkeparti har talt for, lige siden det blev stiftet. Det gør ikke noget, at den sag, der nu startes med, lønmodtagerfradragets forhøjelse til 800 kr., er en ret beskedning. Den er jo, efterhånden som årene er gået, blevet markant nok til at illustrere den nye linje.

Hvad indholdet af det foreliggende ligningslovsforslag angår, vil jeg tillade mig at henvise til mine bemærkninger ved første behandling af det tilsvarende lovforslag i oktober, men angående lejeværdispørgsmålet vil jeg gerne klart udtale, at mit parti vil fortsætte sine bestræbelser for at skabe en skattemæssig ligestilling mellem ejere og lejere. Statsministeren har udtalt sig for en sådan ligestilling, men har samtidig erklæret, at der ikke skal ske nogen ændring i parcellusejernes stilling. Dette løfte kan vel i hvert fald ikke også gælde fremtidige parcellusejere. Der må foretages noget på dette område, så ejendomspriserne kan tvinges nedad. Disse problemer kan ikke løses inden jul, men jeg går ud fra, at vi nødvendigvis snart må se på ligningsloven igen.

Som finansministeren har fremhævet i den skriftlige fremsættelsestale, er det nødvendigt at forberede det underliggende skattesystem på kildeskatten. Der findes i kildeskatteforslaget udmærkede regler om dødsbøbeskatning, og muligvis skal disse sættes i kraft allerede for skatteåret 1968-69. Der er adskillige regler i ligningsloven, f.eks. skattepligtsreglerne, § 14 om understøttelser og bestemmelserne om gavefradrag, som det nok vil lønne sig at se på snarest muligt sammen med hele det kompleks af love, som har at gøre med, hvordan den skattepligtige indkomst opgøres, renteforsikringsloven og opsparingsordningerne, således at disse ting på en socialt rimelig måde kan rettes ind efter den jævnsides behandlede kildeskat. Trods tidnød tror jeg, det vil være rigtigt i det udvalg, der her skal nedsættes, at overveje, om man allerede nu i det foreliggende ligningslovsforslag kunne indføre